

[Aksel Larsen.]

deres, og man bør samtidig komme bort fra det hidtidige System, der giver Ret til i sin Indtægtsopgørelse at fradrage et Beløb svarende til den betalte Skat. Et saadant System har man vist kun i Danmark, og bortset fra, at det teknisk og administrativt er irrationelt, lægger det Hindringer i Vejen for en virkelig retfærdig progressiv Beskatning.

Jeg henstiller til Finansministeren ikke at afvente Resultatet af Skattekommissionens Arbejde, men selv at komme med Forslag til en saadan Reform. Skattekommissionen har nu arbejdet i 10 Aar, og med det Tempo, der har været over den, er der al mulig Udsigt til, at det varer yderligere 10 Aar, før den muligvis bliver færdig. Saa længe kan vi ikke vente paa en Revision af Skatteskalaen eller en principiel Reform af Indtægtsbeskatningen, og den højtærede Finansminister bør derfor skride til Handling. Vi maa forbeholde os senere at komme ind paa den Skildring af Statens finansielle Stilling, som blev givet af den højtærede Finansminister ved Forelæggelsen af Finansloven. Meget taler for, at Situationen ikke er slet saa dystre, og at Staten ikke er i slet saa stor Pengetrang som Finansministeren synes at ville paastaa. Det kunde se ud, som om man ogsaa paa dette Omraade maler Billedet ekstra sort, paa samme Maade som man gør det, hvad vore økonomiske Forhold og vor udenrigske Betalingsbalance angaar. Det er min Overbevisning, at hvis man ogsaa, hvad Skatterne angaar, endelig kommer ind paa at lade de rige betale deres rimelige Part, kan der gennemføres væsentlige Lettelser for den brede Befolkning, samtidig med at Staten ikke kommer til at mangle Penge til den nødvendige Forbedring af den sociale Lovgivning.

Jeg vil i øvrigt ikke paastaa, at Statsministerens Programtale var alt for god at faa Forstand af. Den bevægede sig for mange vigtige Spørgsmaals Vedkommende i Almindeligheder og lovede kun, at disse Spørgsmaal skulde blive optaget til Behandling eller til Undersøgelse eller til Revision, men ikke noget om, i hvad Retning denne Undersøgelse, Behandling eller Revision skulde gaa. Jeg tror f. Eks. ikke, at det kan tilfredsstille Danmarks Ungdom, at dens Problemer vil blive taget op til Behandling — muligvis i en Studiekreds —, den vil have mere Interesse i at faa at vide, hvad Regeringen konkret vil gøre for at forbedre Ungdommens politiske, økonomiske og ud-

dannelsesmæssige Stilling og for at skaffe Ungdommen Boliger.

Paa lignende Maade forholder det sig med Statsministerens Udtalelser om Forfatningskommissionen og dens Arbejde. Som Statsministeren ved, er der ikke noget at videreføre. Under sin hidtidige Formands Forsæde har Forfatningskommissionen nemlig ikke bestilt noget som helst, og der ligger ikke nogen som helst Resultater af dens Arbejde, saa der er ikke noget at videreføre. Det, vi har Brug for at faa at vide af Statsministeren, er, hvor meget Regeringen vil fremskynde Arbejdet paa en Forfatningsændring, hvorvidt Forfatningsændringen kan ventes gennemført i hvert Fald inden 1949, og hvorvidt Regeringen for Alvor vil gaa ind for Landstingets Afskaffelse og Indførelse af 21 Aars Valgretten. Selv paa disse elementære Spørgsmaal leder man imidlertid forgæves efter Svar i Programtalen.

Vi Kommuniste er ikke utilfredse med de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Aksel Møller fremsatte mod os i Gaar. Hans Glæde over vor stemmemæssige Tilbagegang faar ham til ganske at forsone sig med, at hans Parti gik lige saa meget tilbage, og den Glæde skal være ham vel undt. Vi er ikke ude efter at blive rost, hverken af Det konservative Folkeparti eller af Venstre eller af andre reaktionære Partier. Vi har det samme Synspunkt, som Socialdemokratiets Pionere havde, nemlig, at saa længe Arbejderklassens Modstandere skælder os ud og forfølger os, saa længe kan Arbejderne have Tillid til os, men hvis Arbejderklassens Modstandere først begynder at rose os, saa er der Grund for Arbejderne til at blive betænkelige. I Forbindelse med det stedfundne Valg har de reaktionære Partier og Politikere her i Landet imidlertid udtrykt deres jublende Glæde over vor Tilbagegang og deres Glæde over, at Socialdemokratiet gik frem paa vor Bekostning. Dette afspejler tilstrækkelig tydeligt de Følelser og Forventninger, de paagældende Partier og deres kapitalistiske Bagmænd nærer over for henholdsvis det kommunistiske Parti og Socialdemokratiet.

Vi ved godt, at vi har mistet mange Stemmer og endnu flere Mandater, det sidste, fordi Venstre gennem sin berygtede Valgfidus forskaffede sig ekstra 3 Mandater ud over de 4, Partiet i Forvejen fik for mange. Vi kommer i Dag i den Situation, at det ærede Medlem Hr. Anker Lau, der sidder her i Tinget paa et Mandat, som han har taget fra Kommunisterne med Urette,